

Motion till riksdagen 2020/21:2747

av **Ann-Sofie Alm (M)**

Minska den svenska vargstammen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att flytta beslutanderätten om rovdjursförvaltning till att ligga så nära dem det berör som möjligt och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vargstammen totalt behöver minska ned till det av riksdagen minsta beslutade antalet, vilket är 170 individer, och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återinföra licensjakt på varg i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den svenska vargstammen var nära nog utrotad under 1800-talet. Då var vargjakten oreglerad.

Dagens vargstam är därför sprungen ur endast fem vargar, vilket lett till att dagens vargstam lider av inavelsproblematik. Den svenska vargstammen har en inavelsnivå på 0,24, vilket kan jämföras med att två syskon parar sig (inavelsnivå 0,25). Detta faktum behöver beaktas särskilt.

Vargen är en dålig jägare direkt från födseln och måste förlita sig på sin mor för att få mat. Men vargungen är samtidigt lättlärd och lär sig snabbt genom generationsöverföring hur man jagar och var maten finns.

I närheten av människan finns ofta lättfångad mat i form av bland annat får, något som våra lantbrukare alltför ofta sorgligt fått erfara. När vargen slår till gör den det inte bara för att få mat för dagen utan den river så många får den kommer åt. Det brukar beskrivas som lustmord, alla fåren dör inte direkt utan fårfarmaren måste avliva dem flera timmar senare när vargattacken upptäckts.

Antalet lantbruk med får har minskat, medan antalet vargar har ökat.

Många är också rapporterna om att varg vågat sig nära människan, följt skolbarnen från skolbussen, strukit längs gårdens husknutar, fällt tamboskapen och dödat hundar.

Dessa rapporter leder till att de som lever nära vargen känner att de måste skydda sina djur, sin inkomstkälla och sin trygghet, sin familjs trygghet. Och lika stora känslor väcker rapporterna hos de som vill rädda vargen från att jagas.

Men de som i sin iver över att bevara varje varg höjer sina röster för att förbjuda vargjakt, gör vargen en björntjänst. Därför att om inte jakten är reglerad så är den oreglerad.

Om vi ska kunna samexistera med varg och om lantbrukare ska våga ha kvar och även utöka sin livsmedelsproduktion, måste vi åter lära vargen att vara skygg för människan och det möjliggörs endast genom jakt.

Under varginventeringsperioden åren 2019–2020 som just avslutats hittades 45 familjegrupper i Skandinavien.¹ 34 av dessa lever i Sverige och fem lever i revir på gränsen mellan Norge och Sverige.

I inventeringen har man delat på dessa revir mellan länderna. Sverige har därigenom 36,5 familjegrupper samt 19 revirmarkerande par. Man räknar 10 individer i varje familjegrupp vilket ger att vargstammen har ökat med 20 procent de senaste åren, och att antalet vargar nu är uppe i 365 stycken individer. Det finns svensk forskning som visar att en gynnsam bevarandestatus för den svenska vargstammen är 50 vargar.

Det nu gällande riksdagsbeslutet för vargpopulationen ligger på 170 vargar som grundnivå upp till en maxnivå på 270 vargar. Att vargen tillåtits öka så snabbt gynnar inte svensk landsbygd, svenskt lantbruk eller svensk matproduktion och livsmedelsexport.

Det finns därför starka skäl att göra en översyn av att flytta beslutanderätten om rovdjursförvaltning till att ligga så nära dem det berör som möjligt. Koncentrationerna av varg är alldeles för höga i många områden och vargstammen totalt behöver minska ner till nu minsta beslutade antal, 170 individer.

Därför behöver vi skyndsamt återinföra licensjakt på varg i Sverige.

Ann-Sofie Alm (M)

¹ <https://brage.nina.no/nina-xmlui/handle/11250/2656078>.